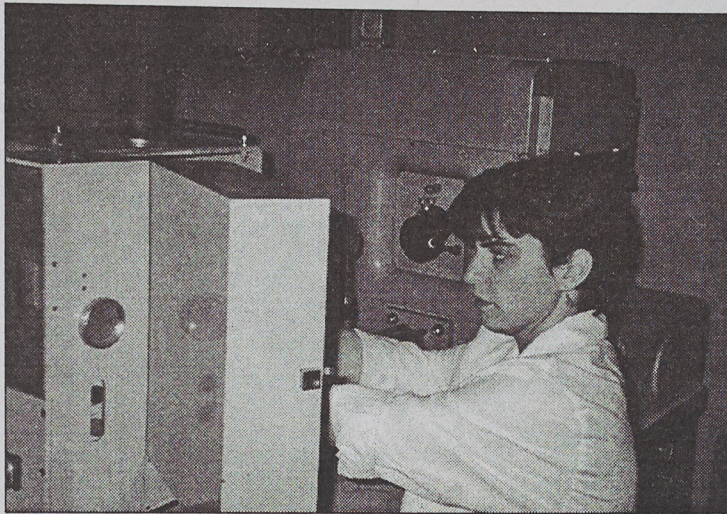

Ինչդեռ արդեն հայտնել էինք, անցյալ շաբաթ կառավարությունը որոշում է կայացրել 33 գիտությունների ազգային ակադեմիայի «Բժշկական գենետիկայի կենտրոն» ՊՈՒԱԿ-ը լուծարելու մասին: Առաջին հայացքից այս որոշումն անհասկանալի էր, որովհետև սովորաբար լուծարվում է այն հիմնարկը, որի գործունեությունը այս կամ այն չափով չի արդարացնում իր գոյությունը: Բայց հիշենք, թե ինչդեռ մինչև վերջերս ԳԱԱ նիստերում մեր ակադեմիկոսները ջանք ու եռանդ չէին խնայում այս կենտրոնի մասին գովեստի խոսքեր ասելու համար, թե ինչդեռ էր արդարացվում փաստը, որ այս կենտրոնը բյուջեից անհամեմատ, մեծ գումարներ է ստանում: Չնսեմացնելով այս կենտրոնի կատարած աշխատանքը՝ համեմատենք ԳԱԱ երեք հիմնարկների 2002թ. բյուջեների հայտերը՝ Լուրբ օրգանակալան քիմիայի ինստիտուտի (ԼՕՔԻ, որը եւս բժշկական թեթում ունի), Երկրաբանական գիտությունների ինստիտուտի (որը ԳԱԱ «ամենաթանկ» ինստիտուտներից մեկն է) եւ Բժշկական գենետիկայի կենտրոնի: ԼՕՔԻ-ի համար, իր 285 աշխատակիցներով (այդ թվում՝ 165 գիտաշխատողներով), լրահանջվել է 53.5 մլն դրամ, Երկրաբանականի համար՝ 181 աշխատակիցներով եւ 87 գիտաշխատողներով, լրահանջվել է 70.8 մլն դրամ, իսկ Բժշկական գենետիկայի կենտրոնի համար, իր 16 աշխատողներով ու 3 գիտաշխատողներով, լրահանջվել է 35.8 մլն դրամ: Ինչ վերաբերում է լուծարման խնդրին, առաջ, ըստ Բժշկական գենետիկայի կենտրոնի տնօրեն Թամարա Սարգսյանի, դրա անհրաժեշտությունը կար հետելու դրա լուսատուով: «Մեր կենտրոնը վերջին տարիներից բավական ղուրբ եկավ գործունեության այն շրջանակներից, որ ծառայում էր ակադեմիային, մենք իրականացնում էինք բուժական ծրագրեր,

«ԽԵՂԵՆՈՒԿՐԱԿ» ՅԻՄՆԱՐԿԸ ԼՈՒԾԱՐՎԵՑ

Որո՞նք է՞նք գնով սեփականաշնորհվի, դա՞ռնա շահավետ բիզնես

ԳԱԱ համակարգում գործում էր «աղբատ» հիմնարկ, որի տարեկան եկամուտը կազմել է \$400 հազար դոլար:

հիվանդությունների մոնիտորինգ, ուսումնական աշխատանքներ եւ այլն: Դա մեզ չէր բավարարում»: Ստացվում է, որ ճիշտ էր ակադեմիկոս Անրի Լեքսիսյանի այն կարծիքը, որ այս կենտրոնը զուտ բժշկական հիմնարկ է եւ չուրեք է ակադեմիայի կազմում լինի եւ առավելեւ՝ ֆինանսավորվի ակադեմիայի փողերով:

Տիկին Սարգսյանը, համարելով, որ իրենք արդեն հասել են այն աստիճանի, որ ողեսք է գործեն իբրեւ անկախ կառույց, դիմել է հիմնադրին՝ Գիտությունների ազգային ակադեմիա, խնդրանքով՝ լուծարել իրենց կազմակերպությունը հետագայում վերաձեւակերպելու ակնկալիքով, «որո՞նք է՞նք հետագայում դառնա ստորադասական, գիտական-ուսումնական հիմնարկ»: Ասել է

թե՛ տիկին Սարգսյանը դիմել է իր հորը՝ Ֆադեյ Սարգսյանին, եւ լուծարման առաջարկը կառավարություն է մտել հենց Ֆադեյ Տանատիչի (լավագույն դեղորման՝ ԳԱԱ նախագահության բյուրոյի) ցանկությամբ միայն, որովհետև նախագահությունում, ըստ մեր տեղեկությունների, շատ-շատերը չեն էլ իմացել այս մասին: Թամարա Սարգսյանին, ի դեպ, դուր չեկավ մեր վերոնշյալ համեմատությունը՝ այլ կազմակերպությունների հետ: «Մեզ ոչ մեկի հետ մի համեմատեք, մենք ավտոմեքենա չունենք, ինչը ունեն մյուս ինստիտուտները, կարողու՞նք վերանորոգում չենք արել, իսկ նրանք ջեռուցում ունեն... գործողություններ չունենք, ի՞նչ են ուզում մեր խեղճուկրակ հիմնարկից: Մեր սարքերը մենք մեր կա-

ղերով, մեր գրանցներով ենք մեք բերել»,- ասում է Թ. Սարգսյանը: Պետությունից հատկացվող շուրջ գումարները, որ տրվում են այս «խեղճուկրակ» հիմնարկին, կազմում են նրա եկամտի միայն 10-15 տոկոսը: Այս մասին մեզ ասաց ակադեմիկոս Անրի Լեքսիսյանը՝ հիշելով հայտնի համեմատողովի աշխատանքներում ԳԱԱ թղթակից անդամ Արամ Շահինյանի մեջբերած թվերը: Ըստ այս թվերի, կենտրոնի եկամուտը կազմել է տարեկան առնվազն 400 հազար դոլար:

Հայտնի է, որ 1999-ին, երբ բացվել է կենտրոնը, «Գալուստ Գյուլբենկյան» հիմնադրամը ավելի քան 100 հազար դոլարի ներդրում է կատարել այստեղ եւ գնել հիմնական սարքավորումները, Եյութեր, ռեակտիվներ եւ այլն: Լուծարման մասին կառավարության որոշման մեջ, սակայն, խոսք է գնում Եվրոպերդոնի միայն 7-8 հազար դոլար (3 մլն 451 հազար դրամ) վերադարձնելու մասին: Տիկին Սարգսյանն այս մասին ասում է, որ նախ՝ գույքը մաշվել է, եւ հետո՝ վերջնական թիվ դեռ որոշված չէ: Թե՛րեւս «խեղճուկրակ» գումարներով էլ կգնահատվի կենտրոնի ողջ գույքը, եւ տիկին Սարգսյանին կհաջողվի գնել այն չնչին գումարներով ու սեփականաշնորհել հիմնարկը: Լա խորհուրդ է տալիս թերթերին՝ չխառնվել այս գործերի մեջ, որովհետև վերջիններիս լուսնառով իրենց գործերը ծանրանում են: